

متن پرسش

درد استاد: خسته نباشید. استاد من دوست دارم مسیر سیر و سلوک عرفان رو طی کنم و شروع کنم ولی سوال برام ایجاد شده و ابهاماتی دارم ممنون میشم پاسخ بدهید. خیلی ممنون. ۱. آیا این مسیر و هدف درست هستش؟ (قصد نیت من تقرب الی الله و خشنودی خداوند هستش) (منظور از این مسیر مسیر سلوک عرفان هستش) ۲. سوال دیگرم این هستش چرا عارفان بزرگی مثل مرحوم آیت‌الله قاضی، سید هاشم حداد طهرانی و..... از لحاظ روحی و بدنی خیلی اذیت میشدن؟ مثلاً آیت‌الله قاضی می‌گوید بعد از ۴۰ سال عبادت به عالم غیب دست پیدا نکردند رفتند حرم فتح باب اتفاق افتاد و رسید خانه از حال رفتن و همش از حال میرفتن و مرحوم سید حداد که از لحاظ روحی اذیت میشدن مگر تقرب الله سختی دارد؟ مگر هر کس هدفش خشنودی خداوند باشد روحش آرام نمی‌شود پس چرا این بزرگواران اذیت میشدن؟ ۳. و سوال دیگری این هستش این عارفان بزرگ خودشان درخواست چنین قدرت از خداوند داشتن یا خداوند این قدرت ها رو بهشون عطا می‌کرد؟ چون قاضی فرمودن ۴۰ سال عبادت کردم اما به عالم غیب دست پیدا نکردن و.... و یا سید حداد موت اختیاری داشتن آیا این موارد به خواست خداوند بدون اینکه خود آن بزرگواران درخواست کنن؟ ۴. سوال آخرم این هستش چگونه کتاب های عرفانی واقعی و شبه عرفانی و مطالب و افرادی از این قبیل را تشخیص دهیم؟ خیلی ممنون دعا گوی شما هستم استاد. ان شاء الله خداوند به شما عمر و سلامتی عطا بفرماید. خیلی ممنون در پناه خدا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسیر عرفانی مسیری است که به گفته آیت الله حسن زاده، «حلوای تن‌تنانی تا نخوری ندانی». آری! باید وارد آن میدان شد تا این نوع سؤالات برایمان جواب خود را بیابند و این‌طور نیست که آن انتظارها و سختی‌ها برای آن‌ها شیرین نباشد و خود آن‌ها انتظار داشته باشند خودشان می‌توانند برای خودشان کاری بکنند. کتاب‌های مطمئن در این مسیر همان آثار مشهور عرفانی یعنی آثار ابن عربی و خواجه عبدالله انصاری است. موفق باشید